

OŽIVELO 3.015 PUSTIH IMANJA: Više od 13.000 ljudi dobilo seoska domaćinstva zahvaljujući programu resornog ministarstva

Dragana Matović

U SRBIJI ima oko 200.000 napuštenih seoskih kuća, od čega se prema podacima Akademijskog odbora za selo, za 150.000 zna ko je vlasnik. Već četiri godine Ministarstvo za brigu o selu sprovodi program naseljavanja napuštenih seoskih kuća. Do sada je useljeno 3.015 kuća, u kojima je dom pronašlo oko 13.000 ljudi i dece. Samo ove godine podeljeno je 365 "ključeva".

Tri hiljadita kuća pripala je samohranoj majci Tanji Paunović, koja sa sinovima Lazarom (21), Aleksom (17) i Mihailom (14) sada živi u selu Simićevu kod Žabara. To je, inače, prva kuća u ovoj opštini koja je kupljena preko programa naseljavanja napuštenih seoskih domaćinstava.

- Godinama smo bili podstanari, selili se iz kuće u kuću, ulagali u tuđe zidove i ostajali bez krova - kaže nam Tanja, inače medicinska sestra u domu zdravlja. - Ti dani su, na sreću, iza nas. Moji sinovi sada imaju svoj krov nad glavom. Od kada mi je preminuo suprug 2013. dovijala sam se kako sam znala da moja deca ne oskudevaju, ali dom nisam mogla da im obezbedim. Čuvala sam stare ljudi, pružala im medicinsku negu, kuvala. Deca vole ovo selo, u kome žive najbolji ljudi i komšije. Srećni su što možemo da ostanemo ovde.

Ovu porodicu je pre nekoliko godina pogodila velika nevolja. Sin Lazar je imao izliv krvi u mozak tek što je završio srednju ekonomsku školu i počeo da radi. Bio je nepokretan.

- Kada je trebalo da bude moja desna ruka, razboleo se - kaže Tanja. - Sada je mnogo bolje,

zbog problema s nogom i rukom prima dodatak za tuđu negu i pomoć. Nadamo se da će se brzo zaposliti kad dobije potvrdu da je invalid. Sada je, ipak, sve lakše kad imamo svoj dom. Veliko je olakšanje što sada znamo da svaki dinar koji uložimo u kuću dajemo za nešto što je naše.

Zahvaljujući programu Ministarstva oko hiljadu ljudi preselilo se iz grada u selo. U kuće su se uselili uglavnom mlađi ljudi, čiji je prosek godina 29,8. Maksimalan iznos koji se odobrava po kući je 1,2 miliona dinara. Najjeftinija kuća koja je koštala 399.000 dinara, nalazi se u selu Torak u opštini Žitište i ima 64 kvadrata i sedam ari placa. Kuća površine 134 kvadrata sa najvećom okućnicom od 2,5 hektara nalazi se u selu Dedevci, kod Kraljeva. U nju se uselio mlađi poljoprivrednik koji ima samo 21 godinu.

- Ovo je trijumf mlađih, hrabrih ljudi, a prednjače visokoobrazovani, koji napuštaju gradske sredine i pronađe dom u selima Srbije - kaže za "Novosti" ministar za brigu o selu Milan Krkobabić. - Zajednička domaćinstva, visoke zakupnine i nedostizni novi stanovi su, između ostalog, ono što ih motiviše da se u sve većem broju prijavljuju i učestvuju u realizaciji ovog programa. Ako smo u Srbiji oko nečega svi saglasni, bez obzira na nacionalnu, versku i političku opredeljenost, onda je to ovaj program. Živeće onoliko dugo koliko mlađi ljudi budu pokazivali interesovanje, a podaci govore da je ono sve veće. I naravno, novca će biti onoliko koliko bude njihovih zahteva. To je stav predsednika Aleksandra Vučića u vezi sa ovim programom.

Naseljavanjem praznih seoskih kuća postižu se tri strateška cilja: populacioni, demografski i vojno-bezbednosni. To je najefikasnija demografska mera. Kako ističe ministar Krkobabić, ne smemo dopustiti da nam se dogodi "usud puste zemlje", pogotovo u pograničnim i brdsko-planinskim područjima. Interesovanje za ovaj program je konstantno i veliko. Svakog dana u Ministarstvo stigne 10 do 15 novih prijava.

Oko dve hiljade kuća nalazi se u sedam vojvođanskih okruga. Rekorder je Sombor sa 181 dodeljenom kućom, slede Bačka Palanka - 164, Odžaci - 133, Bečeј - 124 i Nova Crnja - 122. U Pirotu je zahvaljujući programu Ministarstva useljeno 37 objekata, a u Dimitrovgradu - 28. Najviše kuća dodeljeno je u Bačkom Petrovom Selu, čak 84, dok je u selu Željuša kod Dimitrovgrada nove vlasnike dobilo 14.

- Lepše je živeti na selu, a prednost je što je naše blizu grada - kaže Stefan Manojlović, koji se sa suprugom Selenom i dvoje dece prošle godine doselio u selo Valevac kod Knjaževca. - Moja supruga je farmaceut i svakog dana putuje na posao, a meni je mnogo lakše jer se bavim poljoprivredom i proizvodnjom pomame za ribolov. Živeli smo u Nišu, pa u Knjaževcu. Nismo se mnogo dvoumili da iz grada dođemo u selo. Želeli smo da naša deca ne rastu uz mobilne telefone i u igraonicama, već u prirodi.

U istoj ulici osam porodica

SAMOHRANA majka iz Dimitrovgrada Jelena Randželov jedna je od onih koja je uz pomoć programa Ministarstva rešila životno pitanje. Deset godina je bila podstanar u selu Gajin Dol, a sada živi u selu Željuša. Njena kuća ima 68 kvadrata i pet ari placa. U svom raju na zemlji ima bašticu, kokoške... U njenu ulicu se doselilo još sedam porodica, uz pomoć ovog programa. Sada je puna dece.

Porodice su se uglavnom dobro snašle u novim sredinama, a dobitnici su pokrenuli sopstvene poslove. Na imanjima koja su dobili uz kuću bave se ratarskom, voćarstvom, povrtarstvom, stočarstvom. Robi Filep i Sanja Šaranović imaju plantazu lekovitog bilja u Žitištu, a Mina Nikolić u selu Lenovac kod Zaječara spremi doktorat i namerava da pokrene proizvodnju aronije. Tanja i Nenad Sarić, koji su se sa čerkicom iz Beograda preselili u Malo Crniće, u selo Kula, uspešno se bave vinogradarstvom. Uspeli su, čak, i da uvećaju imanje i zasade vinove loze.

- Želeli smo mirniji i sporiji život, nego što je u Beogradu - kaže nam Nenad. - Da imamo više slobodnog vremena za dete, da ono zdravije odrasta. Želeli smo da živimo srećniji život. Prošlo je godinu dana od kako smo se uselili u novu kuću i mi smo prezadovoljni. U međuvremenu smo kupili zemlju i ne planiramo da se na tome zaustavimo.

TAGOVI

selo

imanje

besplatno